

5. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.07.2019 р. №594-р “Про схвалення Концепції з ІТ-централізації в системі управління державними фінансами”. Дата оновлення: 10.07.2019 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/594-2019-p> (дата звернення: 04.10.2019 р.).

Венгерська Ірина Миколаївна

Консультант відділу з питань кадрового забезпечення діяльності ради виконавчого апарату Волинської обласної ради

ПРОГРАМА СОЦІАЛЬНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ: ПРОЕКТ МІСЦЕВИХ ІНІЦІАТИВ

Згідно конституції України наша держава - держава соціальна. Поняття «соціальна держава» або «держава соціального добробуту» вживається в Західній Європі ще з кінця 40-х років минулого століття. Найважливішою особливістю такого типу держави є високий рівень соціальної безпеки та соціального захисту громадян. Досягнення високого рівня соціальної безпеки можливе завдяки проведенню ефективної соціальної політики.

У формуванні й здійсненні соціальної політики беруть участь чимало суб'єктів, діяльність яких визначається конкретними соціальними інтересами й здійснюється на основі тієї або іншої нормативно-правової бази. Це – державні органи влади, органи місцевого самоврядування, недержавні організації, громадські об'єднання. Тобто залежно від того, хто ініціює та встановлює ці взаємини та проводить відповідні заходи, розрізняють види соціальної політики – державну, регіональну, корпоративну. Основним суб'єктом реалізації соціальної політики в сучасному світі є держава, яка визначає загальні її засади, мету, завдання, пріоритети, нормативно-правову базу й проводить безпосередню практичну роботу з її реалізації.

Державна соціальна політика – це дії держави в соціальній сфері, що переслідують певні цілі, співвіднесені з конкретно-історичними обставинами,

підкріплені необхідними організаційними й пропагандистськими зусиллями, фінансовими ресурсами й розраховані на певні етапні соціальні результати.

Незважаючи на те, що головним суб'єктом соціальної політики є держава, поряд з нею активну роль у соціальній політиці виконують інші, недержавні суб'єкти, зокрема, профспілки й політичні партії. Головними показниками ефективності соціальної політики є рівень добробуту, освіти, здоров'я населення, соціальної стабільності, конструктивності відносин соціальних груп і т.д.

Важливе місце в досягненні поставленої мети має стратегія соціальної політики, яка являє собою своєрідний план розв'язання соціальних проблем країни на кожному конкретно-історичному етапі. У демократичному суспільстві плюралізм ідеологій та наявність різних суб'єктів породжує розмаїтість цілей і багатоманітність стратегій соціальної політики. Кожна зі стратегій входить складовою частиною в ту або іншу ідеологію й програму суспільного розвитку.

Зважаючи на багатовекторність соціальної політики в процесі її проведення важливо враховувати усі її напрями, не захоплюючись одними й не ігноруючи інших. Ефективність реалізації соціальної політики будь-якого рівня найбільшою мірою залежить від стану економіки, наявності необхідного фінансування соціальних програм за рахунок держави, органів місцевого самоврядування, підприємств, спонсорів і т.д. У процесі руху України до соціальної держави, вдосконалення соціальної політики та соціальної стратегії, важливе значення має вміле та доречне використання міжнародного досвіду в цій сфері із врахуванням менталітету українського суспільства.

В квітні 2018 року Волинська обласна рада оголосила обласний конкурс проектів місцевих ініціатив, розроблених органами самоорганізації населення, громадськими організаціями, благодійними фондами, ініціативними групами, сільськими, селищними, міськими радами, радами об'єднаних територіальних громад Волинської області (далі – Конкурсанти).

Конкурс проводився відповідно до Положення про обласний конкурс проектів місцевих ініціатив, затверджений рішенням обласної ради від 04.04.2018 № 19/23.

Конкурс проводився за такими пріоритетними напрямками:

- облаштування вулиць, територій та зон відпочинку (озеленення та освітлення території, укладання та ремонт асфальтного та інших видів покриття, облаштування тротуарів, встановлення обмежувачів руху транспорту, парканів, контейнерних площадок, впорядкування кладовищ тощо);
- організація дозвілля та спорт (облаштування ігрових та спортивних майданчиків для дітей та молоді, культурно-мистецькі заходи, облаштування місць для проведення змістовного дозвілля, облаштування відкритих спортивних майданчиків та стадіонів, ремонт та оснащення спортивних залів, у тому числі придбання спортивного інвентаря та спортивної форми тощо);
- покращення умов проживання людей з обмеженими фізичними можливостями та сімей, які опинились у складних життєвих обставинах;
- впровадження енергозберігаючих технологій;
- покращення екологічної ситуації (створення нових зелених зон, встановлення смітників, ліквідація стихійних сміттєзвалищ тощо).

Граничний розмір витрат на один проект за рахунок коштів обласного бюджету становив 100 тис. грн. Кожен учасник конкурсу при поданні проектної заявки повинен був підтвердити можливість співфінансування не менше 10% від загальної суми витрат, необхідних для реалізації проекту.

Зокрема, переможцями обласного конкурсу проектів місцевих ініціатив 2018 року стали такі проекти як «Організація системи збору роздільного сміття на території Жидичинської ОТГ, «Створення Гуто-Боровенського сільського спортивно-оздоровчого комплексу ім. М. Самка» чи «Поточний ремонт даху будинку культури с. Ростань Шацького району

На мою думку такі програми суттєво підтримують гідні бажання наших громадян зробити життя у нашій країні більш гармонійним і функціональними.

Список використаних джерел:

1. Бідак В. Гуманістична складова соціальної політики в економічних трансформаціях. *Україна: аспекти праці*. 2001. № 5. С. 12-18.
2. Волинська обласна рада. URL: <https://www.volynrada.gov.ua>.
3. Семигіна Т. Соціальна політика у глобальному вимірі. Київ : Пульсари, 2003. 201 с.

Вихованець Наталія Йосифівна

*Головний державний ревізор інспектор
Головного Управління ДПС у Тернопільській області*

ЗДІЙСНЕННЯ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ У СФЕРІ НАРАХУВАННЯ ТА СПЛАТИ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ В УКРАЇНІ

Однією з форм податкового контролю є податкові перевірки, суть яких полягає у проведенні податковим органом комплексу заходів, що

регламентовані нормативно-правовими актами про податки і збори та мають за мету перевірку правильності й повноти сплати податків, зборів і обов'язкових платежів у відповідні бюджети, а також дотримання інших норм податкового законодавства.

Види перевірок, які мають право проводити контролюючі органи визначені пунктом 75.1 статті 75 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ), та до яких належать камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки.

Згідно з податковим законодавством, камеральною вважається перевірка, яка проводиться у приміщенні контролюючого органу виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках) платника податків, та даних системи електронного адміністрування ПДВ (даних центрального